

روابط ایران و روم

در عصر هشتم ساله اشکانیان و ساسانیان

تا بحال این مطلب مسلم نگردیده است که ایا مهر داد هفتم هنگام تجهیزات یا پس از آنکه با روم به سبیله اغازید نسبت به شاهنشاهی اشکانی ایران چه نظری داشته ولی همینقدر میتوان گفت که موافقات او با خاندان اشکانی از من راه امداد ایران را برویش بسته بود زیرا تیگران یادشاه اشکانی ارمنستان به علت فرط نخوت و غروریکه داشت نه فقط از گرسنگ و متابعت دربار ایران دریغ میورزید بلکه در مقابل بنی اعماق خود که حقاً میباشتی انان را به شاهنشاهی بشناسد طفیان نموده عنوان شاهنشاهی بر خود گرفت و در روز کاریکه فتوحات پیاوی روم و پیشرفت سیاهیان ان دولت رو به مشرق باید هورت هشیاری شهریاران (شرق تزدیک) شود و انان را به یکانکی و اتحاد با ایران بیش از بیش ترغیب کند روش غرورانه تیگران مایه بدیختی خود او و محظوظندین سلطنت شرقی گردید و هر کاه قوت تدبیر و شمشیر ایرانیان نمی بود امکان داشت که در نتیجه همین استبهات و خطای کاریها بیرق جمهوری در سواحل گنک افراسته شود و از استقلال ملک اسیائی از همان ایام دیگر غشایی باقی نماند — بالجمله بنابر موافقات و اتحاد مهر داد بل تیگران و مخالفت تیگران با دربار ایران مسلم است که مهر داد نمی توانسته است با دربار ایران روابط حمیمه ای داشته و هنگام ازوم از مساعدت ایرانیان بهره مند شود .

علاوه بر این عدایک و دلایل دیگری هم هست گه ممکن است همین مطلب را از آنها نیز استتباط کرد از آن قبیل است یکی مهر (میترا) پرستی وی با آئین (به دینان) یعنی زرتشتی ها که در ایران دین اغلب بود مبایتی داشت و دلیل دیگر آن بود که مهر داد از نسل هخامنشی ها بود و طبعاً خود را برای تخت و تاج ایران از اشکانیان که در نزادانها

سخن بسیار میرفت صالح تر می شمرد ولیکن این دو دلیل اخیر در صورتی، قابل ملاحظه می بود که موافقات مهرداد با تیکران اتفاق نمی افتد زیرا در دو پاسخ دلیل نخستین میگوئیم که زرتشتی بودن تیکران مانع موافقات و اتحاد وی با مهرداد نشد و پاسخ دلیل دوم انست که تیکران هم اشکانی بود و اکر دعوی مورخین روم در پستی نزد اشکانیان صحت میداشت مهرداد با اوی موافقات نمیکرد — بعلاوه مناقشتات مذهبی ایرانیان و جدال زرتشتیان با مهرستان با سقوط سلطنت هخامنشی از شدت افتاد و عهد اشکانیان عقایدو ادیان تا حد وسیعی از ازد بود

خلاصه ، بعد از آنکه «هر داد تجهیزات خود را تکمیل گرد» یا بزرگان ولایات و سرdestه های مردم در شهر هائی که رومیان اقامت گزیده بودند یتهانی داخل مذکور شد و عهد و ییمان نهاد که در يك تاریخ و يك شب معین مردم شهر مسلح گردیده بزر رومیان بتازند و هر کس را با یوشکاک انتقام یافتد از دم تیغ تیز بکنداشتند — قوت تشکیلات مخفی ری چنان بود که يك چنین تصمیم بزرگ و پر خطری به پیش از صد شهر و قصبه ابلاغ شد و مردم بسیار مدتی قبل از اجرای آن نسبت به اینچه که روی خواهد داد اکاه بودند و با این احوال سیاه و تجار و سیاسیون رومی از آن واقف نگشتهند — این بی خبری رومیان را فی توان معاول دو عات شمرد یکی شدت نفرت و بعضی که در مردمان از ستمکاری و تجاوزات و نخوت آن قوم ییدا شده بود و دیگری معاونت و مداخله معابد و روحانیون ائمین میترانی زیرا معابد همیر یورستان در آن غارها و سرداههای زیر زمینی بود و تعلیمات آن مذهب با برخی از اصول تصوف امروز مشابه داشت در قرنهای اول هیلادی روحانه بون مسیحی نیز از ائمین میترانی چیزهای بسیاری اقتباس کردند بهر حال تعلیمات هر روز و اسرار امیز گذشتن از لذایند دنیا برای سعادت عقبی و دریافت جسمانی به یروان تعلیم میشدو رابطه متابعین با عالم خود مخفی و انفرادی بود و هر فردی تنها خودش میدانست که معلم با وجهه کفته است و چیزی را که او خوته بود نی توالت بدلیگری بکوید چنانکه

امروزه نیز یک نفر درویش به همقدم خود نمیکوید که لیر در بن گوشت
چه تعالیم داد - طبیعی است که با یزدچنین تشکیلاتی مهر داد می توانست
دستور العمل خود را به تمام مملکت برساند بدون اینکه بیلان از آن واقع
شوند زیرا دستور العمل بزبان یستوای روحانی در اعماق غار تیره و تار
بیکوش فرد فرد ییروان کفته میشد و هتلاک فرض کنیم له دستور چنین
بوده است، شب سوم چشم مهر کان با ابراز جنک به میدان شهر یا و هر
چه را برادر دینی آو گودرز فرمان داد بجای ار مسلم است که شخص
دیندار و معتقد این دستور یستوای مذهب خود را یک امر دینی شمرد «کلمه
بیه کلمه الجام میله».

بهر حال قتل عام رومیان در یکی از شب های ماه مهر رو داده و روز
قبل نماینده روم به مهر داد آندر داده بود که باستی یادشاه سفری به شهر
رم کرده در مقابل شکایاتی که از وی به مجلس سنا رسیده است جواب
کوید و این آنکه در حقیقت خاننه استقلال یوقت شمرده میشد و اختصاری
بود که بهبیج دلیل حق و حسابی آنکا ذاشت و کاملاً مخالف معاهدات
موجوده بین مملکتین بود در شب معهود شهرهای عده اسیای ییشین و سواحل
بوسفور و دریای سیاه غریق آتش و خون گردید و چون افتاد بر اعد
بالغ بر صد هزار نفر رومی در سرآسر مملکت یوت به خاک افتاد بودند
علوم است که نشر خبر آین واقعه همان قدر طالع بیرون عظمت و اقتدار مهرداد
بیفزود از نفوذ استیلا کنده و هیبت روم که مورث وحشت دائی ملل اسیا
گردیده بود بکاست و رومیان روز وصول خبر مدهش مزبور عزای ملی گرفتند
و تمام قوای خود را برای انتقام کرد گردند

گزوم تریت

ان درختی که دانه لشت بود	میوه اش را نمی لستند پستند
شاخ بهتر بدان کند پیوند	مگرمش با غبان بیرد شاخ
له برخوب از آن دهد فرزند	ای یار تریت چو بیوندیست